

KONSER PROGRAMI

J. S. Bach – Six Cello Suite No. 2 in D minor, BWV 1008

-Prelude: Kelime olarak, “giriş yapmak” ya da “giriş müziği” gibi anlama gelen prelüd, bir müzik biçimi olarak da genelde kendinden sonra gelecek eserin hazırlayıcısı niteliğinde bir giriş müziği anlamına gelmektedir.

-Allemande: Allemande türü bestelerin en önemlisi klasik süit bestecilerinin yararlandıkları türdür. Allemande, Alman halk danslarının temelini oluşturur ve tempo olarak vals'i andırır. Genellikle iki kısımdan oluşur (ikili form). Allemande'nin genel karakteri, ciddi fakat ağır değildir. Metronom Hızı Moderato'dur. Süit'te yeri en baştadır, ancak bir prelude'nin girmesi halinde ikinci sıraya düşer.

-Courante: Fransız'ca 'koşan' anlamına gelir. XVI. Yüzyıldan başlayarak yapılan üç zamanlı bir dans türüdür, yürür adımlarla sıçramadan yapılır.

-Sarabande: Ağır, içli, klasikleşmeyi hak etmiş bir İspanyol dansıdır. Temposu 'Andante', ölçüsü üç ikilik veya üç dördüktür.

-Minuet I/II: Eski bir Fransız dansıdır. Ölçüsü üç dördüktür. İlk olarak XVII. Yüzyıl başlarında Fransız operalarında görülmüş, sonat ve senfoni çevresine girebilen tek dans türüdür.

-Gigue: Eski bir saray dansıdır. Ritminde genel olarak trioleler yada sekstole çözümleri egemen öğeyi oluşturur. Son bölüm olmasından dolayı daha neşeli ve canlı çalınması gereken bir türdür.

J. S. Bach – Sonata for Harpsichord and Viola da Gamba in G Major BWV 1027

-Adagio: Lirik, ağır tempoda olmasına karşın yine de neşeli ve ışıklı bir hava taşır. Pastoral bir anlatım vardır.

-Allegro ma non tanto: Hızlı olmayan tempodaki parlak, füg yapısıyla adeta bir konçerto havasındadır.

-Andante: Ağırca tempoda kısa bir prelude benzer. Mi minör tonda, biraz karanlık renklerle bir ariya şeklindedir.

-Allegro moderato: İlimli ama neşeli tempoda ilk bölümün enerjik ve ışıklı havasını tekrar yansıtır.

